

Stk. 5. Understøttelse tilstaas ikke for de første 6 Dage af hver Arbejdsløshedsperiode, hvilken Frist (Ventetid) efter Vedtægtens nærmere Bestemmelse vil kunne forhøjes indtil 15 Dage eller, saafremt Understøttelsen ydes som Rejsehjælp, nedsættes eller bortfalder.

Stk. 6. De Dage, for hvilke et Medlem i Medfør af Bestemmelsen nedenfor i § 17, Nr. 10, om Arbejde paa nedsat Arbejdstid ikke kan oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse, kan ikke medtages som ledige Dage ved Beregning af Ventetid.

Stk. 7. Saafremt et Medlem efter at være blevet arbejdsløs opnaar Arbejde af kun midlertidig Art og derefter paa ny bliver arbejdsløs, vil de arbejdsløse Dage forud for det midlertidige Arbejdes Begyndelse og efter dets Ophør være at betragte som hørende til samme Arbejdsløshedsperiode; det samme gælder om arbejdsløse Dage umiddelbart forud og efter et Medlems Sygdom. Den i Stykke 5 nævnte Ventetid for Understøttelsesrettens Indtræden skal dog foreligge indenfor et Tidsrum af højst 2 Maaneder. Arbejde, som varer over 3 Uger, kan — uanset dets Beskaffenhed — ikke anses som værende af midlertidig Art, hvilket Tidsrum dog med Indenrigsministerens Samtykke kan forlænges indtil 5 Uger, naar Forholdene indenfor vedkommende Fag taler derfor. De nærmere Regler i saa Henseende skal indeholdes i Kassens Vedtægt.

Stk. 8. For Kasser, der i større Omfang tæller Sæsonarbejdere blandt deres nydende Medlemmer, skal det af Indenrigsministeren — efter forud indhentet Erklæring fra Arbejdsnævnet — fastsættes, enten at Understøttelse ikke skal kunne ydes Kassen Medlemmer eller de paagældende Sæsonarbejdere paa saadanne nærmere angivne Tider af Aaret, hvor der sædvanligvis indtræder Ledighed, eller at Understøttelse først skal kunne ydes, naar Arbejdsløshedens Varighed har strakt sig over et længere Antal Dage end 15 og i saa Fald hvor stort et Dageantal. Efter samme Fremgangsmaade skal det for Kasser, hvor Forholdene i Faget bevirker hyppigere, kortvarige Arbejdsperioder, kunne bestemmes, at Ventetiden helt eller delvis bortfalder.

§ 17.

Stk. 1. En anerkendt Arbejdsløshedskasse maa ikke yde Understøttelse:

1. under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme; som Følge heraf maa Understøttelse ikke ydes under en indenfor vedkommende Kasses faglige Omraade iværksat Strejke eller Lockout, før det af Direktøren er afgjort, i hvilket Omfang den foreliggende Arbejdsstrid er af Betydning for Beskæftigelsesmulighederne indenfor Faget. De nærmere Regler for Genaabningen af Kassen eller en eller flere af dennes Afdelinger fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Saa længe Konflikten varer, maa der ikke ydes Understøttelse til Arbejdere, som tilhører de i Konflikten deltagende Fag, og som sidst har været beskæftiget ved mere end midlertidigt Arbejde i en af de konfliktberørte Virksomheder, eller til de Arbejdere indenfor en saadan konfliktberørt Virksomhed, hvis Arbejdsløshed er direkte affødt af Konflikten;
2. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed er foraarsaget ved Sygdom eller Arbejdsudygtighed, saa længe Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden vedvarer;
3. til Medlemmer, hvis Arbejdsløshed hidrører fra, at de uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, eller maa anses forskyldt ved overdreven Nydelse af berusende Drikke eller ved Ufordragelighed overfor Arbejdsgivere eller Arbejdskammerater eller ved utilbørlig Adfærd;
4. til Medlemmer, der afsoner en dem ikendt Straf;
5. til Medlemmer, der hensidder i Varetægtsarrest;